

Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy powiatowej w Nowo-Radomsku.

— ❖ ❖ —
Część V. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1918.

Treść: 39. Ogłoszenie o Komisji Likwidacyjnej Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie. — 40. Premia nadkontyngentowa. — 41. Rozwiązanie tajnych stowarzyszeń, związków i organizacji. — 42. Graniczne punkty przejścia. — 43. Oszczędzanie światła i opału. — 44. Relacja cen za zboże i warzywa. — 45. Ogłoszenie w sprawie nadużyć, dokonanych przez pogorzalców — prowadzeniem handlu darowanym drzewem. — 46. Dopuszczalna do rzezi ilość zwierząt w maju 1918. — 47. Ceny wytyczne i maksymalne w powiecie Noworadomskim na miesiąc maj 1918. — Awizo.

39.

Ogłoszenie o Komisji Likwidacyjnej Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie.

Nr. 9675.

Skutkiem rozwiązania się Krajowej Rady Gospodarczej i jej Central: Zbożowej, Rolniczej i Paszy, wszelkie sprawy, dotyczące likwidacji tych instytucji, załatwia utworzona w tym celu Komisja Likwidacyjna Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie.

Wobec tego należy wszelkie żądania należności od Krajowej Rady Gospodarczej i jej Central zgłaszać na piśmie w biurach odnośnych Filij Powiatowych do dnia 25. maja 1918 r. — wszelkie reklamacje zaś kierować na piśmie bezpośrednio do Komisji Likwidacyjnej Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie, Krakowskie Przedmieście Nr. 51.

Zgłoszenia i reklamacje, przedstawione po upływie powyższego terminu, nie będą uwzględniane.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe.

40.

Premia nadkontyngentowa.

Mr. 9760.

Pomiędzy producentami pojawiły się obawy i wątpliwości, czy ustanowiona premia nadkontyngentowa po 10 K. wypłacaną będzie po rozwiązaniu P. C. Z. przy odstawie produktów do magazynów Centrali obrotu zbożem.

Obawy te są zupełnie bezpodstawne, gdyż postanowienia dotyczące cen i premij pozostały nie zmienione.

Ze względów techniki zarachowania niemożliwym jest jednak przeprowadzić zarachowanie premij równocześnie z odstawą zboża. Wzywa się zatem wszystkich producentów, *by po ukończonej dobrowolnej odstawie wszystkich nadwyżek* zgłosili żądania swoje do oddziału rolniczego, okazując należycie wypełniony swój paszport zbożowy.

Po zbadaniu dat odstawy, umieszczonych w paszporcie zbożowym, wypłacać będzie oddział rolniczy należące się premie.

Aby uchylić nieporozumienia zwraca się uwagę, że Centrala obrotu zbożem nie będzie wypłacać dłużnych P. C. Z. premij, lecz tylko za produkty obecnie przez Centralę obrotu zbożem odebrane. Kto więc ma żądania zapłaty premii u P. C. Z. winien je bezzwłocznie zgłosić w filji P. C. Z.

Z powyższych uwag wynika, że wszelkie prawa producentów do przyznania premii zostają zachowane, chociaż zapłata nie nastąpi równocześnie z odstawą lecz w terminie późniejszym. Premja wypłacona jednak będzie tylko tym, u których odstawa nie musiała być spowodowaną środkami przymusowymi.

Zarazem zwraca się uwagę producentów, że leży w ich interesie troskliwe przechowanie paszportów zbożowych także po zupełnie dokonanej odstawie, a to ze względu na tegoroczne kontyngentowanie.

41.

Rozwiązanie tajnych stowarzyszeń, związków i organizacyj.

Res. Nr. 42/Z. K. Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego w Polsce NA. Präs. 4796 ex 1918 podaje się do powszechnej wiadomości, co następuje:

Wszystkie istniejące przez c. i k. władze nie zatwierdzone stowarzyszenia (związki, organizacje) są nielegalne i wzywa się je do natychmiastowego zawieszenia ich czynności.

Udział w takich stowarzyszeniach, wzywianie do wstępowania i jednanie członków dla takich stowarzyszeń jak również kontynuowanie czynności przez niezatwierdzone lub też przez władzę rozwiązane stowarzyszenia (związki, organizacje) będzie ścigane w myśl §§ 552 i 553 wojskowego kodeksu karnego.

Przestrzega się zatem ogół przed dalszym udziałem w takich organizacjach jakoteż w urządzanych przez nie obchodach i przedsięwzięciach.

Dochodzenie i karanie tych karygodnych czynności zastrzeżone jest w myśl §. 8. ust. 3. rozporządzenia, dotyczącego sądownictwa z dnia 25. sierpnia 1917, Nr. 71. Dz. rozp. c. i k. sądom wojskowym.

42.

Graniczne punkty przejścia.

L. 406/18 Fin.

Na zasadzie rozporządzenia galic. Namiestnictwa z dnia 12./1. 1918 L. II b 2631 dopuszczone zostały, oprócz istniejących, nowe punkty graniczne przej-

ściowe a mianowicie: w lokalnym ruchu granicznym między Galicją a Królestwem Polskiem:

- 1). Baranów — Długoleka przez Wisłę w powiecie Tarnobrzeg; w lokalnym ruchu granicznym między Galicją a okupowanym obszarem Wołynia w Rosji;
- 2). Horodłowice — Zdzary drogą;
- 3). Sokal — Iwaniczy stacja kolejowa;
- 4). Sokomorochy — Poryck droga;
- 5). Tartarów — Malów droga;

wszystkie w powiecie sokalskim.

43.

Oszczędzanie światła i opału.

Nr. 9535/1.

Rozporządzenie c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce z dnia 7. marca 1917 (Dziennik rozporządzeń część VII z roku 1917) w sprawie oszczędzania światła i opału podaje się ponownie do publicznej wiadomości i jak najściślejzego zastosowania się:

§ 1.

W przedsiębiorstwach przemysłowych, w których obrót towarowy odbywa się w lokalach otwartych dla ruchu odbiorców — z wyjątkiem handlów artykułami spożywczymi — należy aż do dalszego zarządzenia zamykać wspomniane lokale wraz z należącymi do nich kantorami i magazynami, najpóźniej o godzinie 7-ej wieczorem. Poza tą godziną mogą te lokale w miesiącach letnich jeszcze tak długo być otwarte, jak długo obejść się można bez sztucznego oświetlenia.

Postanowienia te obowiązują również przy obrocie towarowym w stowarzyszeniach konsumcyjnych, oraz w innych stowarzyszeniach zarobkowo-gospodarczych.

§ 2.

W wypadkach godnych uwzględnienia mogą Komendy powiatowe zezwolić na wyjątki od ograniczeń zawartych w § 1.

§ 3.

Postanowienia tego rozporządzenia tylko o tyle naruszają istniejące przepisy o czasie roboczym i zamykaniu sklepów w przedsiębiorstwach handlowych i im pokrewnych, o ile postanowienia te zawierają dalej idące ograniczenia co do zamykania sklepów w handlach i innych pokrewnych przedsiębiorstwach.

§ 4.

O ile nie zaprowadzono wcześniejszej godziny policyjnej lub też się jej nie oznaczy, nie mogą być otwarte aż do dalszego zarządzenia, żadne lokale gospodnio-szynkarskie, kawiarnie i cukiernie po godzinie 11 wieczorem.

Także ubiczacje w domach zajezdnych, gospodach, pensjonatach, sanatorjach i t. p., które nie służą jako lokale gospodnio-szynkarskie ani jako kawiarnie, lecz przeznaczone są do innego użytku obcej publiczności, jakoteż ubiczacje prywatnych towarzystw, zgromadzeń lub klubów i inne lokale zabawowe, nie mogą być dłużej otwarte jak do godziny 11 w nocy.

Wszelkiego rodzaju przedstawienia w teatrach, kinoteatrach, koncerty, widowiska i zabawy publiczne mogą trwać najpóźniej do godziny 1/2 11 w nocy.

Jedynie w wypadkach wyjątkowo zasługujących na uwzględnienie może Komenda powiatowa zezwolić każdorazowo na niezamykanie lokali gospodnio-szynkarskich, jakoteż ubiczacji, wymienionych w ustępie drugim, najdłużej jednak, do godziny 12 w nocy; może ona również pozwolić na przedłużenie terminu oznaczonego w ustępie trzecim.

§ 5.

Oświetlenie ulic, placów, powszechnie dostępnych podwórz i przejść, należy ograniczyć do tego stopnia, na jakie pozwalają względy bezpieczeństwa. Lamp z numerami domów nie wolno już więcej zapalać.

§ 6.

Powszechnie dostępne zbiory, muzea, wystawy i t. p. mogą być otwarte tylko w dzień, oświetlać ich wszakże nie wolno. Dotyczące ubikacje wolno opalać tylko o tyle, o ile to jest konieczne dla zachowania umieszczonych w nich przedmiotów.

Większym wystawom, których odwiedzanie ze szczególnych względów publicznych należy popierać, może Komenda powiatowa od wypadku zezwolić na wyjątki od postanowień, zawartych w pierwszym ustępie.

§ 7.

Zabronione jest każde jakkolwiekby urządzone oświetlenie luksusowe, albo obliczone na efekt lub reklamę bez względu na to, czy chodzi o publiczne lub prywatne oświetlenie wewnętrzne lub zewnętrzne, jak również oświetlenie nazwisk oraz wywieszek firmowych i t. p.

Okna i gablotki wystawowe można oświetlać tylko przy przedsiębiorstwach przemysłowych, począwszy od zmierzchu i tylko w tym czasie, gdy dotyczące ubikacje sklepowe są otwarte; do oświetlenia jednego okna wystawowego lub gablotki może być użyta najwyżej jedna lampa, umieszczona wewnątrz lub zewnątrz. Przy użyciu światła gazowego może taka lampa mieć tylko jeden palnik; przy oświetleniu elektrycznym może być użyta do lamp energia elektryczna o wartości najwyżej 60 watów. Siłą prądu, odpowiadającą energii elektrycznej 60 watów, można zasilać jedną węglową lampkę żarową o sile 16 świec, lub też trzy 16-to świecowe, względnie dwie 25-cio świecowe, albo też jedną 50-cio świecową metalową lampkę żarową.

Wszelkie inne oświetlenie zewnętrzne przedsiębiorstw przemysłowych, następnie hoteli, restauracji, kawiarni, teatrów, lokali zabawowych i t. p. jest zakazane, chyba że ze względów bezpieczeństwa lub na podstawie specjalnych przepisów co innego zarządzone.

§ 8.

Także i oświetlenie wewnętrzne wszystkich dostępnych dla publiczności ubikacji przedsiębiorstw tego rodzaju, jak oznaczone w §§ 4. i 7., należy ograniczyć do tej niezbędnie potrzebnej miary, która chociażby nawet z trudem umożliwia jeszcze odpowiednie ich celowi użycie, względnie do miary, koniecznej ze względów bezpieczeństwa. W szczególności należy zawsze oświetlać tylko te ubikacje lub te ich części, które są niezbędne do pomieszczenia obecnych gości lub nieodzowne do prowadzenia przedsiębiorstwa.

Podobnie należy opalenie takich ubikacji — o ile ono w ogóle jest potrzebne — ograniczać do niezbędnie wymaganej miary.

§ 9.

W hotelach, zajazdach, pensjonatach, sanatorjach i t. p. można w mieszkaniach, przeznaczonych do pomieszczenia obcych — oprócz oświetlenia schodów i korytarzy — używać z reguły do oświetlenia jednego pokoju tylko jednego płomienia. Przy użyciu światła elektrycznego wolno świeczniki, znajdujące się w każdej ubikacji, łączyć z istniejącą instalacją jedynie tak, by siła prądu odpowiadała zużyciu energii elektrycznej, podanej w § 7.

Odnośnie do oświetlenia i opalania sal towarzyskich, jadalnych i t. p. ubikacji, znajdujących się w takich przedsiębiorstwach, jak w ogóle wszystkich prywatnych lokali towarzystw, zgromadzeń, klubów i innych lokali zabawowych obowiązują postanowienia § 8.

§ 10.

Postanowienia § 8. odnoszą się również do oświetlenia i opalania biur, kantorów i ubikacji reprezentacyjnych wszystkich przedsiębiorstw i wszelkiego rodzaju zakładów, które dla publiczności albo wcale nie lub nie ogólnie są dostępne.

§ 11.

W czasie sprzątania lokali, wymienionych w §§ 7., 8., 9. i 10. poza godzinami, w których przedsiębiorstwa są czynne, należy oświetlenie i opalanie tych lokali ograniczyć jeszcze więcej a mianowicie do rozmiarów niezbędnych do tego celu potrzebnych.

§ 12.

Również i w prywatnych gospodarstwach domowych należy oświetlenie i opalanie ograniczyć do niezbędnego minimum. Przy oświetleniu elektrycznym może Komenda powiatowa zarządzić, aby do celów oświetlania używano tylko taką ilość prądu, jaka odpowiada sile włączonych żarówek (patrz § 7.) ze zużyciem najwyżej 60 watów na każdy pokój, biorąc za podstawę czas używania światła najpóźniej do godziny 12 w nocy, oraz by przy tem obliczeniu uwzględniono nie więcej, jak pewną ilość ubikacyj mieszkalnych. Przeznaczony do zużycia prąd, obliczony na podstawie ilości ubikacyj mieszkalnych, musi wystarczyć również na oświetlenie ubikacyj ubocznych (przedpokoju, kuchni, łazienki, pokoju dla służby, strychu, piwnicy i t. p.).

§ 13.

Postanowienia §§ 5. — 13., o ile nie zostaną wydane inne zarządzenia, nie będą się stosowały do oświetlenia elektrycznego, jeżeli prąd do oświetlenia tego użyty, uzyskano wyłącznie za pomocą siły wodnej.

§ 14.

Zakłady, wytwarzające światło, mają udzielić władzy na jej żądanie wszelkich wyjaśnień co do zużycia gazu i elektryczności i pomagać w dozorze nad zachowywaniem przepisów tego rozporządzenia.

§ 15.

W celu dopilnowania zarządzeń, zawartych w niniejszem rozporządzeniu, względnie na jego podstawie wydanych, ma władza prawo przedsięwziąć o każdym czasie rewizję ubikacyj, oznaczonych w §§ 4, 6, 10 i 12, jakoteż przeglądać odnośne zapiski zakładu.

§ 16.

Gminy obowiązane są do współdziałania przy wykonywaniu tego rozporządzenia oraz przepisów, wydanych na jego podstawie.

§ 17.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów, wydanych na jego podstawie, będą karane Komendy powiatowe na zasadzie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30 Dz. rozp., względnie z dnia 10-go lutego 1917 r., Nr. 23 Dz. rozp., grzywną do 2000 koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

44.

Relacja cen za zboże i warzywa.

LV.Nr.29226/18. Ażeby rolników już teraz podczas uprawy poinformować o stosunkach cen za zboże, wszelkiego rodzaju warzyw oraz owoców strączkowych i by przeto wpłynąć na produkcję stosownie do zapotrzebowań, obwieszcza się niniejszem następującą relację cen:

Jako jednostka służy przy relacji za zboże i owoce strączkowe cena pszenicy; za warzywa — cena kartofli w miesiącach październiku — listopadzie.

Tabela I zawiera relację cen.

Tabela II służy jako przykład porównania stosunku cen zboża, owoców strączkowych, warzyw na zasadzie relacji.

TABELA I.

dotycząca relacji zboża, owoców strączkowych
i warzyw.

Grupa	Rodzaj zboża wzgl. owoców strączkowych	Stopa ‰	Grupa	Rodzaj warzywa	Stopa ‰	
Z B O Ź E i O W O C E S T R A C Z K O W E.	Pszenica	100	W A R Z Y W A.	Kartofle	100	nieskontrakto- wane z fabryką cukru
	Żyto	87		Ćwikła	125	
	Jęczmień	87		Brukiew	125	
	Owies	95		Głąby		
	Proso	150		Rzepa wodnica .		
	Tatarka	130		Brukiew żółta .	80	
	Wyka	130		Buraki pastewne		
	Bobik	150		Buraki półcukr.		
	Łubin	90		Buraki cukrowe	200	
	Groch	500		Buraki czerwone .	150	
	Peluszka	300		Galarepka	225	
	Fasole	600		Karotka	150	
	Soczewica	700		Marchew czerwona	150	
				„ żółta	100	
		„ biała pastew.	175			
		Pietruszka	250			
		Selera	150			
		Kapusta	160			
		Jarmuż				

TABELA II.

Przykłady dla porównania stosunku cen zboża, owoców strączkowych, warzyw na zasadzie relacji (Tabela I).

Rodzaj zboża wzgl. owoców strączkowych lub warzyw.	Stopa %	Jeżeli cena wynosi za									
		Pszenicę w kor. za 1 q					Kartofle w kor. za 1 q				
		60	65	70	75	16	18	20	22	24	
		to za obok wymienione produkta wynosi cena w koronach za 1 q									
Żyto	87	52.20	56.55	60.90	65.25						
Jęczmień	87	52.20	56.55	60.90	65.25						
Owies	95	57.—	61.75	66.50	71.25						
Proso	150	90.—	97.50	105.—	112.50						
Tatarka	130	78.—	84.50	91.—	97.50						
Łubin	90	54.—	58.50	63.—	67.50						
Groch	500	300.—	325.—	350.—	375.—						
Peluszka	300	180.—	195.—	210.—	225.—						
Fasola	600	360.—	390.—	420.—	450.—						
Soczewica	700	420.—	455.—	490.—	525.—						
Ćwikła	125					20.—	22.50	25.—	27.50	30.—	
Buraki pastewne .	80					12.80	14.40	16.—	17.60	19.20	
„ czerwone .	200					32.—	36.—	40.—	44.—	48.—	
Karotka	225					36.—	40.50	45.—	49.50	54.—	
Marchew czerwona	150					24.—	27.—	30.—	33.—	36.—	
Jarmuż	160					25.60	28.80	32.—	35.20	48.40	
Kapusta	150					24.—	27.—	30.—	33.—	36.—	

45.

Ogłoszenie w sprawie nadużyć, dokonanych przez pogorzalców — prowadzeniem handlu darowanem drzewem.

Nr.928/18 Forst. Doszło do wiadomości c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie i zostało dochodzeniami stwierdzone, że niektórzy pogorzalcy, otrzymany z lasów rządowych do odbudowy zniszczonych domostw bezpłatnie albo po niższej cenie materyał sprzedawali handlarzom drzewnym i w ten sposób działali na szkodę odbudowy kraju.

Jakkolwiek Jeneralne Gubernatorstwo w Lublinie stara się ciężką wojną nawiedzony kraj do *dawnego kwitnącego* przywrócić stanu, to jednak ze względu na wymienione fakta widzi się zmuszonym, ograniczyć wydawanie drzewa z lasów rządowych a nawet w razie mnożenia się wypadków handlowania darowanem, do odbudowy przeznaczonem drzewem—do zupełnego zastanowienia wydawania drzewa budulcowego.

O tem zawiadamia się ludność powiatu a prócz tego Urzędy gminne mają ogłosić w swojej gminie, że w ogólnym interesie gminy i całego kraju leży, nadużycia takie podawać bezzwłocznie do wiadomości Komendy powiatowej.

46.

Dopuszczalna do rzezi ilość zwierząt w maju 1918.

Nr. 8102/85. Odnośnie do obwieszczenia z dnia 24. listopada 1916, E. Nr. 24643 względnie z dnia 29. marca 1917, Nr. 6463/25 ustanawia c. i k. Komenda powiatowa za miesiąc maj 1918 dopuszczalną do rzezi ilość zwierząt w sposób następujący

	bydła rogatego	cieląt	świń	owiec
	s z t u k			
1) dla rzeźni w Brzeźnicy:	6	4	4	4
2) „ „ w Działoszynie:	10	4	12	4
3) „ „ w Kłomnicach:	6	8	4	4
4) „ „ w Gidlach:	16	8	12	4
5) „ „ w Janowie:	10	4	12	4
6) „ „ w Kobielach W.	6	4	4	4
7) „ „ w Koniecpolu:	16	4	8	4
8) „ „ w Kruszynie:	12	4	8	4
9) „ „ w Noworadomsku:	200	60	40	20
10) „ „ w Ostrowach:	4	8	4	4
11) „ „ w Przerębiu:	4	4	4	4
12) „ „ w Przyrowie:	12	8	8	4
13) „ „ w Silniczce:	6	8	4	4
14) „ „ w Sulmierzycach:	8	8	4	4
15) „ „ w Wancerzowie:	25	12	4	4
16) „ „ w Wielgomłynach:	4	4	4	4
17) „ „ w Żytnie:	4	8	4	4

47.

Ceny wytyczne i maksymalne w powiecie Noworadomskim na miesiąc Maj 1918.

№ 9091/17.

(Ogłoszone tutejszem obwieszczeniem z d. 1./V. 1918).

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m.- Cena maksy- malna	
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.		
I. Mięso-tłuszcz i wyroby masarskie.								
Mięso wołowe z kośćmi	—	—	—	1 funt	2	20		
„ „ bez kości	—	—	—	„	2	40		
połędwica	—	—	—	„	2	60		
cielęcina	—	—	—	„	—	—		
baranina	—	—	—	„	1	50		
wieprzowina	—	—	—	„	2	50		
wędlna	—	—	—	„	3	50		
surowa słonina	—	—	—	„	4	50		
sadło	—	—	—	„	4	50		
słonina wędzona	—	—	—	„	5	50		
smalec wieprzowy	—	—	—	„	6	50		
tłuszcz bydlęcy (zajęte)	—	—	—	„	—	—		
margarina	—	—	—	„	—	—		
tłuszcz roślinny	—	—	—	„	—	—		
kielbasa zwyczajna	—	—	—	„	4	—		
„ Krakowska	—	—	—	„	4	—		
salceson	—	—	—	„	2	40		
szynka surowa	—	—	—	„	4	—		
„ gotowana	—	—	—	„	5	50		
połędwica wieprzowa	—	—	—	„	—	—		
kiszka paszтетowa	—	—	—	„	3	—		
II. Drób, ryby.								
gęsi zarznięte	—	—	—	1 funt	3	50		80 % drożej na targu
„ żywe	—	—	—		2	—		
kaczki zarznięte	—	—	—	„	4	20		
„ żywe	—	—	—	„	2	40		
kury zarznięte	—	—	—	„	4	20		
„ żywe	—	—	—	„	2	40		
karpie loco staw	—	—	—	„	2	—		
szczupaki loco staw	—	—	—	„	2	50		
ryby morskie	—	—	—	„	—	—		
kurczaki	—	—	—	„	—	—		
śledzie (solone) szt.	—	—	—	—	—	—		
„ „ funt.	—	—	—	—	—	—		
śledzie (łososie)	—	—	—	—	—	—		
indyki zarznięte	—	—	—	—	3	—		
„ żywe	—	—	—	—	2	—		

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C.m.- Cena maksy- malna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K.	h.	
<u>III. Produkta mielone i przesiewane, chleb.</u>							
Mąka pszenna 80%	100 kg.	93	—	1 funt	—	38	c.m.
„ „ 96%	„	83	—	„	—	34	
Mąka żytnia 80%	„	85	50	„	—	35	
„ „ 96%	„	76	—	„	—	31	
Otręby	„	45	—	„	—	18	
			—	„	—		
			—	„	—		
			—	„	—		
			—	„	—		
			—	„	—		
<u>IV. Rośliny strączkowe</u>							
groch				1 funt	—	80	
soczewica						90	
bób						80	
fasola						60	
<u>V. Mleko, produkta mleczne, jaja.</u>							
mleko niezberane *	1 kwarta	—	—	1 kwarta	—	80	
mleko zbierane	„	—	—	„	—	40	
twaróg	„	—	—	„	—	80	
masło deserowe	—	—	—	1 funt	6	50	
„ kuchenne	—	—	—	„	5	50	
ser ostry (szwajcarski)	—	—	—	„	—	—	
„ miękki (śmietankowy)	—	—	—	„	—	50	
jaja w handlu	—	—	—	1 sztuka	—	20	
„ u producenta	—	—	—	„	—	16	

*) Mleko niezberane musi zawierać najmniej 3⁰/₀ tłuszczu.

Gatunek towaru	Sprzedaż hurtowa			Sprzedaż detaliczna			C m = Cena maksy- malna
	jednostka wagi	K.	h.	jednostka wagi	K	h.	
X. Bydło rzeźne.							
Bydło rzeźne żywej wagi	od 10-12 pud	K 40	za pud				
	" 12-18 "	" 49	"				
	" 18-21 "	" 56	"				
	" 21-30 "	" 72	"				
	ponad 30 "	" 80	"				
Świnie żywej wagi	od 3-4 $\frac{1}{2}$ pud	K 65	"				
	" 4 $\frac{1}{2}$ -6 "	" 80	"				
	" 6-10 "	" 130	"				
	wzwyż. 10 "	" 145	"				
XI. Artykuły do karmienia bydła.							
siano nieprasowane	1 pud			1 pud		92	C.m.
" prasowane					12	24	
słoma nieprasowana	"			"		60	C.m.
" prasowana							
makuchy							
otręby loco młyn				"	7	50	
koniczyna nieprasowana				"	2	41	
" prasowana				"	2	72	
XII. Materiały opałowe, do oświetlania i utrzymania czystości.							
drzewo opałowe miękkie m ³					16		
węgiel kamienny				1 pud	1	60	
koks				"			
nafta	1 Pud	15	85	1 funt.		48**	
spirytus do palenia				1 liter	2	50	
zapalki szwedzkie				1 pudełko		10	
" paraf.				"		16	
świece stearynowe zwyczaj.				"			
świece parafinowe				1 funt.			
mydło wojenne				1 kg.	7	50	
mydło I Sorty				1 funt	2		
soda krystaliczna				"	8	80	
soda amoniakalna				"		40	
				"		80	

***) Ceny za naftę w gminach:

- 1) Brudzice, Dmenin, Dobryszycy, Gidle, Gosławice, Radziechowice, Stobiecko miejskie 50 h
- 2) Brzeźnica, Garnek, Konary, Kruszyna, Rzeki, Sulmierzyce, Zamość, Żytno 51 h.
- 3) Dąbrowa, Masłowice, Miedzno, Mykanów, Pajęczno, Przerąb, Przyrów, Wancorzów, Wielgomłynny 52 h.
- 4) Działoszyn, Kieleczygłów, Koniecpol, Maluszyn, Olsztyn, Popów, Potok Złoty, Rudniki, Rzaśnia, Siemkowiec 53 h.

U W A G I.

A.) Kalkulacja cen przeprowadzona jest w walucie koronowej, wobec czego zapłata w tej samej walucie musi być przyjęta. Sprzedawcy, wzbraniający się przyjmowania korony będą surowo karani. Żądanie zapłaty za towar w walucie rosyjskiej jest wzbronione.

Wyznaczone powyżej ceny o ile one nie są oznaczone jako ceny, maksymalne, należy uważać jako ceny wytyczne.

Ceny wytyczne mają za zadanie dać sprzedającym i kupującym ogólne wskazówki do ocenienia o ile ceny stawiane przez sprzedających nie są wygórowane.

Sprzedawcy nie są wcale uprawnieni do żądania pełnych cen wytycznych w tych wypadkach (zmiana konjunktury handlowej i t. p.) w których ceny te wobec istotnych kosztów nabycia towaru oraz i innych wydatków z tem połączonych, były niestosunkowo wysokie.

Żądanie pełnych cen wytycznych w wypadku powyżej wspomnianym, następnie przekroczenie wyznaczonych cen wytycznych bez żadnej realnej podstawy, wreszcie każde przekroczenie ogłoszonych cen maksymalnych będzie karane w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15. Września 1915 r. Dziennik rozporządzeń dla Polski, Cz. IX. № 38, jako podnoszenie cen celem wyzysku.

Ustanowione w tem obwieszczeniu ceny maksymalne nie mogą być pod żadnym warunkiem przekroczone.

B.) Współdziałanie ludności.

Niniejszem wzywam ludność do współdziałania w zwalczaniu wyzysku przez podnoszenie cen.

Każdy obowiązany jest donosić bezwzględnie o wszelkich nadużyciach z powodu podnoszenia cen do właściwego posterunku c. i k. żandarmeryi.

Karani będą nietylko ci, którzy dopuszczają się nadużyć z powodu podnoszenia cen, ale także i ci, którzy sami płacą, albo ofiarują niezwykle wysokie ceny za niezbędne artykuły codziennej potrzeby albo też tolerują, czyli pozwalają na szerzenie się takich nadużyć przez to, że winnych władzy nie wskażą.

C. i k. Komendant powiatu
Eugeniusz Dąbrowiecki
Jenerał-Major.

A w i z o.

№ 3141/6.

Właścicielowi realności Hipolitowi Sztabińskiemu w Noworadomsku skradziono w dniu 20. marca 1918 na stacyi kolejowej w Częstochowie portfel wraz z kartą na broń № 45 i kartą polowania № 40 wystawioną przez c. i k. Komendę powiatową w Noworadomsku ważną na rok 1918.

Powyższe dokumenta uznaje się za nieważne a w razie odnalezienia należy przedłożyć Oddziałowi Politycznemu c. i k. Komendy powiatowej w Noworadomsku.